Dosarul nr. 1r-110/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-26062125-05-1r-11092026 Judecător Volcovschi Ion
Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragolova Elena împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Dragolova Elena, născută la *****, IDNP *****, originară din s. Tănătari, r-nul. Căușeni, locuitoare a or. Bender, str. *****.*****, angajată în câmpul muncii, fără antecedente penale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, cetățeancă a Republicii Moldova,

- ***învinuită de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova,***

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia, de la data de 18 mai 2026 până la data de 26 august 2026. (f.d.103, 133-139)

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 26 august 2026. (f.d. 133-139)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la data de 11 septembrie 2026. (f.d.151)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința judecătoriei Cimişlia din 26 august 2026, plângerea înaintată de către avocatul Asandei Dorin în interesele Dragalova Elena privind anularea ordonanței procurorului din data de 12.05.2026 privind liberarea de răspunderea penală în baza art.325 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.55 Cod penal, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Dragolova Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a explicat Elenei Dragolova prevederile art. 64 alin. (3^1) și (5) din Codul penal care statuează că în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

O bancnotă cu nominalul de 50 (cinci zeci) Euro, cu seria SD și numărul 880716908 și o bancnotă cu nominalul de 10 (zece) Euro, cu seria RB și numărul 114673, utilizată la săvârșirea infracțiunii, aflată spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat, s-a dispus confiscării speciale prin trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului, după intrarea în vigoare a sentinţei. (f.d.133-139)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că la data de 21 februarie 2026, aproximativ orele 22:10 minute, angajații Serviciului de Patrulare Cimișlia-Basarabeasca al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ciorbă Petru și Torgai Dumitru, care se aflau în serviciul de patrulare rutieră și menținere a ordinii publice cu automobilul de serviciu de model „Ford Kuga” cu numerele de înmatriculare MAI 8875, au stopat

pe str. Barbu Lăutarul nr. 1/1 din or. Cimișlia mijlocul de transport de model ,,Ford Kuga" cu numerele de înmatriculare ***** (Bulgaria), la volanul căruia se afla cetățeanul Bulgariei - Dragolov Dragomir, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287^3 alin. (1) din Codul contravențional.

Ulterior, cet. Dragolova Elena, care se afla în calitate de pasager în mijlocul de transport de model ,,Ford Kuga" cu numerele de înmatriculare ***** (Bulgaria), conștientizând că soțul acesteia Dragolov Dragomir va fi documentat și ulterior atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287^3 alin. (1) din Codul contravențional ,,aflarea pe teritoriul Republicii Moldova a vehiculului neînmatriculat în Republica Moldova fără certificatul ce atestă achitarea vinietei pentru o perioadă mai mică sau egală cu 7 zile" care prevede în calitate de sancțiune amendă în cuantum de la 45 la 60 de unități convenționale, urmărind scopul evitării documentării pentru fapta comisă, deși a fost preîntâmpinată de faptul că acțiunile sale sunt ilegale și pasibile de răspundere penală, la aproximativ orele 22:21 minute, le-a oferit angajaților Ciorbă Petru și Torgai Dumitru, mijloace bănești ce nu li se cuvin în sumă de 60 Euro (2 bancnote cu nominalul de 50 și 10 euro), echivalentul sumei de 1210,46 lei MDL conform cursului valutar al BNM din data de 21.02.2026, pe care i-a plasat în polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (carte verde) a mijlocului de transport condus de către soțul acesteia (Dragolov Dragomir), pe care a transmis-o ulterior colaboratorilor, pentru a-i determina pe ultimii, să nu documenteze comiterea contravenției prevăzute de art. 287^3 alin. (1) din Codul contravențional cu ulterioara atragere la răspundere, adică pentru neîndeplinirea unor acțiuni care intră în obligațiunile sale de serviciu și contrar acestora.

Astfel, acțiunile Elenei Dragolova au fost încadrate în prevederile art.325 alin. (1) Cod penal, *coruperea activă, adică darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia*.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în procedură simplificată în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

La data de 01 septembrie 2026, avocatul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragolova Elena, ne fiind de acord cu sentința emisă a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul

penal intentat în privința lui Dragolova Elena pe art. 325 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova să fie încetat, conform art. 55 Cod penal al RM, cu liberarea inculpatei Dragolova Elena de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale. (f.d.143-150)

În motivarea recursului a indicat, că în ședința de judecată, inculpata Dragolova Elena a declarat că-i sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care i se impută și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus cerere prin care solicită examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Din probele administrate rezultă că faptele inculpatei au fost stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana acestei pentru a permite stabilirea unei pedepse. Rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, iar materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană.

Astfel, faptele imputate inculpatei Dragolov Elena prevăzut de art. 325 alin. (1) Cod penal au fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute de codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Urmare a celor constatate, prin încheiere protocolară, instanța de judecată a admis cererea inculpatei și a procedat la audierea acesteia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art. 364[1] alin. (4), art. 108 Cod de procedură penală.

A menționat că în ședința de judecată, inculpata Dragolova Elena, instanței a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate o recunoaște integral și sub jurământ judecății a declarat că la data de 21 februarie 2026, s-au pornit din Bulgaria spre Moldova. Când au ajuns la Moldova, nu au plătit vinieta. În raionul Cimișlia au fost stopați de poliție. La solicitarea colaboratorilor de poliție a oferit actele la control, în acte lipsea vinieta, atunci ea a propus polițiștilor să rezolve situația pe loc. A oferit colaboratorului de poliție polița de asigurare în care era suma de 60 (șase zeci) euro. Recunoaște total și regretă pentru cele comise. Recunoaște vina conform învinuirii, îi pare rău de cele săvârșite. Din anul 2012

locuiește permanent peste hotarele Republicii Moldova. Cunoaște că nu este voie să oferi polițiștilor bani și recunoaște că a greșit.

Apărarea notează că în ședința de judecată s-a constat că inculpata Dragolova Elena a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei sale, s-a căit sincer de fapta comisă și a manifestat un regret profund față de fapta săvârşită.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Dragolova Elena au fost stabilite - săvârşirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, or anterior inculpata nu a săvârşit infracțiuni, iar infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, în lumina art. 16 alin. (2) Cod penal, este o infracțiune ușoară.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, în privința lui Dragolova Elena au fost stabilite - recunoașterea vinovăției.

În ceea ce privește opinia că această circumstanță atenuantă nu poate fi reținută, deoarece cauza s-a judecat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, apărarea relevă că, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală, inculpata recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, iar fapta reprezintă latura obiectivă a componenței de infracțiune, însă, potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, reprezintă circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, iar vinovăția reprezintă latura subiectivă a componenței de infracțiune.

Mai mult decât atât, indică că nici legea penală și nici legea procesual penală nu prevede expressis verbis că, în cazul judecării cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, nu poate fi reținută circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal - recunoașterea vinovăției. Respectiv, un atare raționament, neîntemeiat pe prevederi legale relevante, reprezintă, în lumina art. 3 alin. (2) Cod penal, o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale, care este interzisă.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 alin. (2) Cod penal, în privința lui Dragolova Elena au fost stabilite - căința sinceră.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Dragolova Elena, nu au fost stabilite.

Așadar, Dragolova Elena, fiind audiată în calitate de bănuit, învinuit și inculpată, a declarat că vina în comiterea infracțiunii incriminate o recunoaște integral.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatei Dragolova Elena sunt căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinei, săvârşirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Menționează că în ședința de judecată s-a constat că inculpata Dragolova Elena a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei sale, s-a căit sincer de fapta comisă și a manifestat un regret profund față de fapta săvârşită.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal: nu au fost stabilite.

Inculpata Dragolova Elena nu are antecedente penale, nu a fost anterior trasă la răspundere penală.

Acțiune civilă sau cerere privind repararea prejudiciului părții vătămate nu a fost înaintată.

Menționează că potrivit art. 55 alin. (1) Cod Penal al RM persoana care a săvârşit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 256, art. 264 alin. (2), art. 264^1, 303, 314, art. 326 alin. (1^1), art. 328 alin. (1), art. 332 alin. (1), art. 333 alin. (1), art. 334 alin. (1) și (2), art. 335 alin. (1) și art. 335^1 alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Legea penală reglementează instituția liberării de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională a făptuitorului, în cazul în care sunt întrunite cumulativ următoarele condiții prevăzute de art. 55 Cod penal, și anume: 1) persoana să fi săvârşit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă; 2) recunoașterea vinovăției; 3) repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune; 4) să se constate că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Invocă că inculpatei Dragolova Elena i-a fost incriminată săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, care în conformitate cu prevederile art. 16 Cod penal, este o infracțiune ușoară, inculpata anterior nu a fost atrasă la răspundere penală, astfel, fiind la prima abatere infracțională - 1) persoana să fi săvârşit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă.

Totodată, Dragolova Elena, fiind audiată în calitate de bănuit, învinuit și inculpată, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate - 2) recunoașterea vinovăției.

La fel, menționează faptul că, în prezenta cauză penală, acțiune civilă sau cerere privind repararea prejudiciului părții vătămate nu a fost înaintată - 3) repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Astfel, în timp ce primele trei condiții ce țin de liberarea de răspundere penală au o conotație obiectivă, care urmează a fi susținute prin probele administrate la faza de urmărire penală sau la faza judecării cauzei penale în instanța de judecată, atunci condiția privind constatarea faptului că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale este o condiție subiectivă, iar în lipsa unor criterii definitorii reglementate printr-o bază legală, aceasta urmează a fi apreciată de către procuror sau de către instanța de judecată, în mod individual, reieșind din fapta infracțională imputată, personalitatea învinuitei (inculpatei) și comportamentul acesteia.

În aceste condiții, constatarea faptului că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale urmează a fi interpretată în combinație cu celelalte condiții, urmând a fi reținut că inculpata Dragolova Elena a conștientizat gradul prejudiciabil al acțiunii imputate prin faptul că și-a recunoscut vina, nu s-a eschivat cu rea-voință de la răspundere penală, s-a căit de cele comise, nu are un comportament antisocial - 4) să se constate că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În același timp, menționează că nu au fost constatate careva circumstanțe agravante care să influențeze la refuzul liberării de răspundere penală, potrivit art. 55 Cod penal, fiind prezente circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal și întrunirea condițiilor obligatorii pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

La data de 11 septembrie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d.151)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că acesta este depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 26 august 2026, iar recursul a fost depus la data de 01 septembrie 2026, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 25 septembrie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererile de recurs. (f.d.154)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului invocate în conținutul acestuia, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocatul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragolova Elena împotriva sentinței judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025 urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței recurate, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.437 alin.(1) pct.1) și 1[4]) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvârşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate şi sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art. 2 alin.(1)-(2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*", (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșite de inculpata Dragalova Elena și corect au fost încadrate juridic ca infracțiune prevăzută de ***art.325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova***, precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acesteia în comiterea faptelor penale imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Completul constată cu certitudine că, Dragalova Elena a comis infracţiunea prevăzută de art. art.325 alin.(1) din Codul penal - *coruperea activă, adică darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acţiuni în exercitarea funcţiei sale şi contrar acesteia*.

Vinovăția Elenei Dragalova a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării cauzei în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, fiind recunoscute și acceptate de către

inculpată potrivit cererii depuse, fără administrarea probelor noi.

Având în vedere că judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, în situația în care inculpata Dragalova Elena și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Completul de judecată conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

Concomitent, instanța de recurs reține că inculpata Dragalova Elena, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului a declarat că *la data de 21 februarie 2026, s-au pornit din Bulgaria spre Moldova. Când au ajuns la Moldova, nu au plătit vinieta. În raionul Cimişlia au fost stopaţi de poliţie. La solicitarea colaboratorilor de poliție a oferit actele la control, în acte lipsea vinieta, atunci ea a propus polițiștilor să rezolve situația pe loc. A oferit colaboratorului de poliție polița de asigurare în care era suma de 60 (șasezeci) euro. Recunoaște total și regretă pentru cele comise. Recunoaște vina conform învinuirii. Î-i pare rău de cele săvârșite. Din anul 2012 locuiește permanent peste hotarele Republicii Moldova. Cunoaște că nu este voie să oferi polițiștilor bani și recunoaște că a greșit*.

Cu toate că inculpata Dragalova Elena și-a recunoscut vina, Completul de judecată concluzionează că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția ei în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de recurs reiterează că vinovăția inculpatei Dragalova Elena se dovedește integral și prin cumulul de probe, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de recurs, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Subsecvent, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Completul constată că aprecierea probatoriului a fost realizată în conformitate cu exigențele procesual penale, fiind respectate garanțiile unui proces echitabil, inclusiv cele prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în ceea ce privește examinarea completă, imparțială și motivată a cauzei.

În aceste condiții, instanța de recurs reține că vinovăția inculpatei și încadrarea juridică a faptei în baza art. 325 alin. (1) Cod penal au fost stabilite legal și temeinic, iar criticile formulate în recurs urmează a fi analizate în continuare prin prisma solicitării părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod

penal.

Sub aspectul respectiv, Completul va verifica dacă, în raport cu natura faptei comise, circumstanțele cauzei și datele ce caracterizează persoana inculpatei Dragalova Elena, sunt întrunite condițiile legale pentru liberarea acesteia de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională.

Potrivit prevederilor art.55 alin.(1) Cod penal, *persoana care a săvârşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, cu excepţia infracţiunilor prevăzute la art.256, art.264 alin.(2), art.264[1], 303, 314, art.324 alin.(1), art.326 alin.(11), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) şi (2), art.335 alin.(1) şi art.335[1] alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală şi trasă la răspundere contravenţională în cazurile în care şi-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune şi s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale*.

Completul de judecată reține că liberarea de răspundere penală constituie o instituție juridică de excepție, aplicabilă strict în acele situații în care, printr-o analiză coroborată a caracterului și gradului prejudiciabil al faptei, precum și a profilului socio-moral al făptuitorului, se constată că aplicarea unei pedepse penale nu mai rezonă cu imperativele de oportunitate și echitate socială.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că recurgerea la un asemenea mecanism de clemență nu trebuie interpretată ca o formă de impunitate, ci ca un act de individualizare judiciară adaptat specificului cauzei. Pentru a dispune liberarea, judecătorul trebuie să dobândească convingerea fermă că funcțiile de constrângere, reeducare și prevenție ale legii penale pot fi realizate eficient și fără aplicarea unei condamnări formale.

Prin urmare, o atare măsură radicală se justifică doar atunci când periculozitatea socială a faptei este minimă, iar conduita ulterioară a inculpatului - manifestată prin regret sincer, lipsa antecedentelor penale și repararea prejudiciului - demonstrează că acesta s-a raliat deja valorilor sociale ocrotite de lege, făcând ca sancțiunea penală să devină nu doar excesivă, ci și contraproductivă scopului său fundamental.

E de menționat că, condițiile în care este posibilă liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională sunt următoarele: persoana a comis infracțiunea pentru prima oară; infracțiunea săvârșită este ușoară sau mai puțin gravă; este posibilă corectarea persoanei fără a fi supusă răspunderii penale; legiuitorul nu instituie excepții în sensul neaplicării normei respective. Aceste

condiții trebuie să fie prezente în cumul. Pentru a aprecia posibilitatea corectării persoanei fără a fi supusă răspunderii penale este necesar să fie luate în considerare mai multe aspecte, cum ar fi atitudinea făptuitorului, din care rezultă că el regretă fapta comisă, acțiunile întreprinse până la comiterea infracțiunii, depune eforturi pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, colaborează la descoperirea infracțiunii, etc. De asemenea urmează a se ține cont de rezonanța şi pericolul social al infracțiunii precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Astfel, examinând argumentele invocate de apărătorul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragalova Elena, Completul constată că analiza coroborată a tuturor elementelor de fapt și de drept relevă caracterul neîntemeiat al solicitării de liberare a acesteia de răspundere penală și, pe cale de consecință, de atragere la răspundere contravențională.

Or, infracțiunea de corupere activă, prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, prin natura și esența sa, aduce o atingere gravă relațiilor sociale fundamentale ce ocrotesc integritatea funcției publice și buna desfășurare a activității autorităților statului. Această faptă se caracterizează printr-un grad sporit de pericol social abstract și concret, întrucât tinde să submineze încrederea cetățenilor în instituțiile publice și să vulnerabilizeze sistemul administrativ. Prin urmare, gravitatea faptei penale nu poate fi, sub nicio formă, asimilată sau redusă la nivelul unei simple contravenții, iar această circumstanță legală și de fapt trebuie valorificată în mod prioritar la individualizarea răspunderii juridice.

Mai mult, Completul reține că funcția de prevenție specială și corectare a conduitei inculpatei reclamă aplicarea unei pedepse riguros individualizate, capabile să conștientizeze gravitatea faptei comise, simpla atragere la răspundere contravențională fiind total insuficientă. Totodată, sub aspectul prevenției generale, exonerarea de răspundere penală în prezența unor circumstanțe ce nu justifică un atare beneficiu ar transmite un semnal de toleranță nejustificată în societate, contrar imperativului de descurajare a fenomenului infracțional și de protecție eficientă a valorilor sociale ocrotite de lege.

Sub un alt aspect, instanța de recurs subliniază că simpla existență a unor circumstanțe atenuante, coroborată cu absența celor agravante, nu generează un drept automat al inculpatei la beneficiul liberării și nici nu instituie o obligație corelativă în sarcina instanței de a aplica prevederile art. 55 din Codul penal.

Aceste elemente de ordin personal sau factual reprezintă criterii generale de individualizare a pedepsei, menite să ghideze instanța în stabilirea cuantumului și

modului de executare a sancțiunii penale propriu-zise, iar nu factori suficienți pentru înlăturarea radicală a răspunderii penale.

Pentru ca o instituție de strictă excepție precum liberarea de răspundere penală să devină incidentă, nu este destul ca inculpata să prezinte un profil personal pozitiv sau lipsit de elemente de reproș flagrante. Este indispensabil ca fapta însăși, prin natura, modalitatea de săvârșire și urmările sale, să fi pierdut acea rezonanță socială negativă care reclamă o condamnare formală. Prin urmare, reținerea unor circumstanțe atenuante nu poate eclipsa sau neutraliza gradul de pericol social al infracțiunii comise, context în care simpla lor bifare formală nu constituie, prin ea însăși, un temei juridic autonom și suficient pentru a justifica atragerea exclusivă a răspunderii contravenționale.

Prin urmare, Completul de judecată consideră că reeducarea inculpatei Dragalova Elena este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale, iar neaplicarea art.55 Cod penal de către instanța de fond este legală și întemeiată.

În consecință, instanța de recurs reține că argumentele apărătorului Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragalova Elena privind aplicarea în privința acesteia a prevederilor art. 55 Cod penal sunt neîntemeiate și nu pot conduce la liberarea inculpatei de răspundere penală cu atragerea acesteia la răspundere contravențională, prin urmare, argumentele respective nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de către recurent nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de către avocatul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragolova Elena împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Asandei Dorin în interesele inculpatei Dragolova Elena.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026, adoptată pe cauza penală privind învinuirea Elenei Dragolova de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori